

4. Jesu li u skladu s navedenim člancima Direktive o PDV-u i načelom porezne neutralnosti, ali prije svega sa sudskom praksom Suda, kojom se u okviru tumačenja navedenih odredbi teret dokazivanja stavlja na porezno tijelo, pravno tumačenje i praksa u državi članici kojima se pravo na odbitak PDV-a uskraćuje poreznom obvezniku koji ima račun u skladu s Direktivom o PDV-u jer se smatra da u trgovačkom prometu nije postupao s dužnom pažnjom, s obzirom na to da nije dokazao djelovanje na temelju kojeg bi se moglo utvrditi da njegova djelatnost nije bila tek zaprimanje računa koji ispunjavaju propisane formalne zahtjeve, iako je porezni obveznik priložio svu dokumentaciju o spornim transakcijama, a porezno je tijelo odbilo druge dokazne prijedloge koje je podnio tijekom poreznog postupka?
5. S obzirom na navedene članke Direktive o PDV-u i temeljno načelo pravne sigurnosti, može li se objektivnom činjenicom smatrati utvrđenje u pogledu dužne pažnje, o tome da izdavatelj računa nije obavljao nikakvu gospodarsku djelatnost ako porezno tijelo ocijeni da nije dokazano stvarno izvršenje (i, prema tome, stvarno postojanje) gospodarske transakcije — koje je potkrijepljeno računima, ugovorima i drugim računovodstvenim dokumentima, kao i prepiskom, a koje su u svojim izjavama potvrdili poduzeće za skladištenje, vođitelj i zaposlenik poreznog obveznika — i ako se navedeno tijelo pritom temelji isključivo na izjavi vođitelja poduzeća koje je dobavljač, koji osporava postojanje navedene transakcije, pri čemu ne uzima u obzir okolnosti u kojima je takva izjava dana, interese osobe koja ju je iznijela ni činjenicu da je, u skladu s dokumentima koji se nalaze u spisu, ta osoba osnovala poduzeće, a da je prema dostupnim podacima u njegovo ime djelovao opunomoćnik?
6. Treba li odredbe Direktive o PDV-u koje se odnose na odbitak tog poreza tumačiti na način da je — u slučaju da porezno tijelo tijekom poreznog postupka utvrdi da je roba navedena na računu podrijetlom iz Zajednice i da je porezni obveznik drugi član lanca isporuke — uređenje tog modela (uzimajući u obzir da je roba podrijetlom iz Zajednice izuzeta od PDV-a, tako da pravo na odbitak PDV-a nema prvi mađarski kupac, nego samo drugi član lanca) objektivna činjenica koja je sama po sebi dovoljna da se dokaže utaja poreza ili porezno tijelo i u tom slučaju treba na temelju objektivnih činjenica dokazati koji je član ili koji su članovi lanca utajili porez, koji je bio njihov *modus operandi* te je li porezni obveznik za to znao ili mogao znati da je postupao s dužnom pažnjom?

(¹) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2022. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) –
SB/Agrárminiszter**

(Predmet C-538/22)

(2022/C 432/12)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SB

Tuženik: Agrárminiszter

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s člankom 30. stavkom 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 640/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava te uvjeta za odbijanje ili obustavu plaćanja i administrativne kazne koje se primjenjuju za izravna plaćanja, potporu ruralnom razvoju i višestruku sukladnost ⁽¹⁾, (u daljnjem tekstu: Delegirana uredba br. 640/2014), uzimajući u obzir njezine uvodne izjave br. 28. i 31., članak 2. stavak 1. točke 16. i 18. i članak 31. stavke 1. do 3., praksa države članice prema kojoj, kad je u skladu s kriterijem za ostvarivanje prava na potporu koji je utvrdila država članica stopa koćenja dosegnuta u odnosu na broj prijavljenih životinja manja od propisane i utvrđene za prijavljene životinje, u potpunosti treba odbiti zahtjev za plaćanje proizvodno vezane potpore za krave dojilje, čak i ako je propisana stopa koćenja dosegnuta u manjoj skupini prijavljenih životinja, jer stopa koćenja manja od stope propisane nacionalnim zakonodavstvom podrazumijeva da su sve prijavljene životinje neprihvatljive?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje, treba li u ovom slučaju broj prihvatljivih životinja u smislu članka 2. stavka 1. točke 18. i članka 30. stavka 3. navedene uredbe, s obzirom na zahtjeve stupnjevanja i proporcionalnosti utvrđene u uvodnim izjavama 28. i 31. navedene uredbe kao i na odredbe prava Unije navedene u prvom prethodnom pitanju, ako je stopa koćenja manja od stope propisane nacionalnim propisom utvrditi:
 - (a) tako da se u prihvatljive životinje ubrajaju isključivo one koje su se okotile; ili
 - (b) tako da se u prihvatljive životinje ubrajaju one koje, među prijavljenim životinjama, čine skupinu u kojoj je dosegnuta stopa koćenja utvrđena u nacionalnom propisu?
3. Uzimajući u obzir članak 30. stavak 3. i članak 31. stavke 1. i 2. Delegirane uredbe br. 640/2014 te zahtjev proporcionalnosti utvrđen u njezinoj uvodnoj izjavi 31., treba li članak 31. stavak 3. te uredbe tumačiti na način da je za utvrđivanje osnove za izračun kazne potrebno odrediti omjer između sukladnih i nesukladnih životinja ili omjer između prijavljenih i sukladnih životinja i da tako dobiven kvocijent usto treba još pomnožiti sa 100 radi dobivanja izračuna u postocima?

⁽¹⁾ SL 2014., L 181, str. 48.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. kolovoza 2022. uputio Okresný súd Bratislava II (Slovačka) –
INGSTEEL spol. s. r. o./Úrad pre verejné obstarávanie**

(Predmet C-547/22)

(2022/C 432/13)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Bratislava II

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: INGSTEEL spol. s. r. o.

Tuženik: Úrad pre verejné obstarávanie